

De privilegerte

Redaksjonen mottar i rykk og napp både tips og beretninger, egne og andres, om norske tannleger som reiser ut i verden for å hjelpe.

Historiene ligner hverandre til forveksling, og ganske ofte sier vi nei takk, bare av den grunn. Andre ganger samler vi opp, og presenterer noen slike historier. Det er en del av norske tannlegers liv og arbeidsliv dette også. Det skal Tidende fortelle om.

Det er en blanding av hjelpetrang og eventyrlyst som driver de fleste til å reise til ulike verdenshjørner. Det gjelder alle, og ikke bare tannleger. Det er helt lov, og det skal ingen ta fra noen. Den enkelte hjelper, i dette tilfellet tannlege, har åpenbart stort utbytte av sin reise, og sine mer eller mindre eksotiske opplevelser på stedet. Jo mer kummerlig og usselt, jo bedre er det, virker det som, når man bare skal være der en kort stund.

Og som tannlege får man virkelig utrettet mye på kort tid. Det er mange som får hjelp i den tiden tannlegen er der.

Men så er spørsmålet. Hva så?

Det spørsmålet stiller også hver eneste tannlege seg, som har vært ute og reist. Man drar gjerne til et sted hvor ingen så mye som har sett en tannlege før. Der bygger man opp en liten klinikk, og hjelper mange mennesker med det mest basale og litt til. Og så drar man hjem til Norge, for det er der man har jobben og inntekten sin. Kanskje får man en venn og kollega til å reise ned der man har vært for å ta neste økt, og kanskje drar både en tredje og en fjerde samme vei etter det. Men før eller siden tar det slutt. Helst før, virker det som. Men jeg skulle ønske jeg tok feil. Jeg tror imidlertid ikke det. Skjønt jeg vet

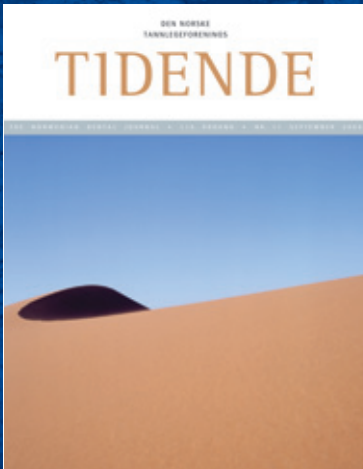
godt at det finnes unntak. Men det er ikke unntakene vi snakker om nå.

Dette er og blir et dilemma. Og jeg er redd løsningen ikke finnes. Skal man forholde seg til de strenge kravene om bærekraftighet i hvert eneste prosjekt, som norske bistandsmyndigheter har som retningslinje, får man antakelig ikke satt i gang noen ting, og ingen norsk tannlege får reist noe sted for å hjelpe.

Men tannlegene trenger ikke å forholde seg til bistandsmyndighetenes krav. De har god råd og betaler selv. De gjør ikke noe galt, men synes det er synd at det de starter opp ikke føres videre. Samtidig vet tannlegene som har vært utenlands at de har hjulpet noen som virkelig trengte hjelp. Og som regel opplever de en takknemlighet som ikke bare er sjelden, men som går utenpå alt man opplever her til lands. Tannlegen får en svært annerledes opplevelse i sitt eget liv, som sjelden glemmes. Og de får til og med en masse anerkjennelse. Det er ikke det minste rart at det stadig er noen som vil reise ut og hjelpe, eller at historiene om de fine opplevelsene kommer til Tidendes redaksjon. Denne gangen har vi valgt å publisere noe av det vi har fått tilsendt om norske tannleger som både har vært og fortsatt er ute i verden for å gjøre en innsats. Her er det til dels snakk om kjempeinnsats. Og mye sjeNERØSITET i form av både tid og penger.

Snakk om å være blant de privilegerte.

Ellen Beate Dyvi

Ørkenlandskap. Afrika. Foto: David Vintiner, Corbis, Scanpix. Design: Mike Mills.

Ansvarlig redaktør:
Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:
Nils Roar Gjerdet
Jørn Arne Fridrich-Aas

Redaksjonssekretær:
Kristin Aksnes

Redaksjonskomité:
Jon E. Dahl
Anders Godberg
Malin Jonsson

ABONNEMENT
Abonnementspris for ikke medlemmer
og andre abonnenter kr 1350,-
Bestilles i NTFs sekretariat.

ANNONSER
Henv. markeds konsulent Eirik Andreassen,
NTFs sekretariat
E-post: eirik.andreassen@tannlegeforeningen.no

TELEFON OG ADRESSE
Frederik Stangs gate 20,
postboks 3063 Elisenberg, 0207 Oslo
Tlf. 22 54 74 00, faks 22 55 11 09
E-post: tidende@tannlegeforeningen.no
http://www.tannlegetidende.no

UTGIVER
Den norske tannlegeforening,
www.tannlegeforeningen.no
E-post: tannlegeforeningen@
tannlegeforeningen.no

ISSN 0029-2303
Opplag: 5 800
15 nummer per år
Parallellpublisering og trykk: 07 Gruppen AS
Grafisk design: Mike Mills

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn for utgivelsen. Alt som publiseres representerer forfatterens synspunkter. Disse samsvarer ikke nødvendigvis med redaksjonens eller Den norske tannlegeforenings offisielle synspunkter med mindre dette kommer særskilt til uttrykk.